

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 18 december 1998

Nr 992—1001

INNEHÅLL

Nr		Sidan
992	Lag om ändring av lagen om värdeandelssystemet	2701
993	Lag om ändring av 5 a § lagen om värdeandelsskonton	2704
994	Lag om ändring av 10 kap. värdepappersmarknadslagen	2705
995	Lag om ändring av lagen om handel med standardiserade optioner och terminer	2706
996	Lag om vissa referensräntor	2707
997	Lag om ändring av räntelagen	2709
998	Finansministeriets beslut om vissa räntor som används som referensräntor	2711
999	Förordning om upphävande av vissa bestämmelser i bullerbekämpningsförordningen	2712
1000	Undervisningsministeriets beslut om avgifter för prestationer vid biblioteket för synskadade .	2713
1001	Handels- och industriministeriets beslut om elmarknadscentralens avgiftsbelagda prestationer	2715

Nr 992

Lag

om ändring av lagen om värdeandelssystemet

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 17 maj 1991 om värdeandelssystemet (826/1991) 26 b § och 28 § 3 mom. sådana de lyder, 26 b § i lag 1073/1996 och 28 § 3 mom. i lag 1386/1995, samt *fogas* till lagen en ny 26 c §, till 27 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1386/1995 och 1073/1996, ett nytt 3 mom. och till 28 §, sådan den lyder i nämnda lag 1386/1995 och i lag 324/1998, ett nytt 4 mom. som följer:

26 b §

Privata aktiebolags och utländska värdepapper

Utan hinder av 2 § kan i värdepapperscentralens regler bestämmas att i lagen om aktiebolag avsedda privata aktiebolags värdepapper kan överföras till värdeandelssystemet. Därvid skall iaktas bestämmelserna i detta kapitel och 3 a kap. lagen om aktiebolag. Närmare föreskrifter om förfarandet meddelas i värdepapperscentralens regler.

För att upprätthålla internationella förbindelser kan värdepapperscentralen, utan hinder av 2 §, till värdeandelssystemet överföra hos ett i 16 § angivet utländskt institut förvarade utländska värdepapper eller till dessa

hänförliga eller på dessa baserade, inom ett utländskt system hanterade rättigheter. De värdepapper eller rättigheter hänför sig till de värdeandelar som överförs skall inom det utländska systemet, enligt vad värdepapperscentralen och det utländska institutet överenskommit, noteras på värdepapperscentralens konto eller hållas separerade för värdeandelsägarna på något annat sätt. De överförda värdeandelarnas sammanlagda belopp skall motsvara det sammanlagda beloppet av de värdepapper eller rättigheter som det utländska institutet håller separerade. Värdeandelarna kan överföras till värdeandelssystemet utan hinder av vad som i denna lag och lagen om värdeandelsskonton bestäms om emittenten. Föreskrifter om överföringsför-

RP 127/1998
EkUB 24/1998
RSv 184/1998

farandet skall meddelas i värdepapperscentralens regler.

Värdepapperscentralen kan, utan hinder av 2 §, på ansökan av emittenten godkänna att utländska värdepapper eller till dessa hänförliga eller på dessa baserade rättigheter överförs till värdeandelssystemet. Har för värdeandelarna som skall överföras utfärdats bevis som inte makuleras i samband med överföringen, skall värdepapperscentralen förvissa sig om att bevisen inte sätts i omlopp samtidigt som värdeandelarna. Detsamma gäller rättigheter som hänför sig till eller baserar sig på utländska värdepapper och som överförs till värdeandelssystemet. Innan utländska värdepapper överförs till värdeandelssystemet måste värdepapperscentralen kunna förvissa sig om att överföringen och hanteringen av värdeandelarna kan ske utan risk för tillförlitligheten och ändamålsenligheten i värdeandelssystemets funktion och placerarskyddet. Föreskrifter om överföringsförfarandet skall meddelas i värdepapperscentralens regler.

26 c §

Omräkning av masskuldebrevslån till euro

Värdepapperscentralen kan på ansökan av en emittent godkänna att ett masskuldebrevslån eller en därmed jämförbar skuldförbindelse som har överförts till värdeandelssystemet räknas om från mark eller någon annan nationell valutaenhet till enheten euro, i enlighet med artikel 8.4 i rådets förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron. Tidpunkten för omräkningen skall bestämmas i värdepapperscentralens beslut om godkännande av omräkningen. Den som för värdeandelsregistret skall, i enlighet med värdepapperscentralens regler och omräkningsbeslut, vidta de till omräkningen hörande åtgärderna i samband med att denna genomförs.

Föreskrifter om omräkningsförfarandet skall meddelas i värdepapperscentralens regler. Samtidigt kan det bestämmas att alla på ett värdeandelskonto noterade värdeandelarna av ett visst slag skall omräknas på en gång samt att värdeandelarna i samband därmed skall delas upp i centenheter, ifall en sådan begäran framställs i omräkningsansökan. Omräkningen kan genomföras i enlighet med dessa föreskrifter oavsett att den inte har avtalats i skuldvillkoren.

Om beloppet av ett masskuldebrevslån som skall räknas om enligt denna paragraf inte motsvarar det belopp som allmänt används vid handeln med värdeandelarna, kan emittenten erbjuda sig att av värdeandelsägare lösa in den del som närmast underskrider det minsta belopp som allmänt används vid clearingverksamheten. Av emittentens anbud skall framgå hur inlösningspriset bestäms, hur ägarens inlösningsbegäran beaktas, inlösningsstidpunkten och andra från investerarens synpunkt väsentliga uppgifter. En beskrivning av anbudsförfarandet skall tas in i den omräkningsansökan som riktas till värdepapperscentralen enligt 1 mom.

Vederbörande ministerium kan på framställning av Finlands Bank eller finansinspektionen kräva sådana ändringar och kompletteringar av de regler som ministeriet fastställt att införandet av euron i värdepapperscentralens verksamhet kan säkerställas på ett sätt som tillräckligt väl stärker förtroendet för värdepappersmarknaden eller tillgodoser bindande internationella förpliktelser.

En emittent har rätt att till finansinspektionen hänskjuta ett i 1 mom. avsett beslut av värdepapperscentralen, genom vilket ansökan har avslagits, inom 30 dagar från beslutet.

27 §

Emissionskonto

För sådana värdeandelarna som avses i 26 b § 2 mom. skall på emissionskontot noteras det antal som överförs till värdeandelssystemet, värdeandelarnas utländska identifikationsnummer samt vilka typer av rättigheter värdeandelarna avser, uppgifter om det i 16 § angivna utländska institut där värdeandelens underliggande värdepapper eller därtill hänförliga eller därpå baserade rättigheter förvaras, uppgifter om var basfakta om värdepapperen kan fås samt uppgifter om emittenten.

28 §

Förvaltarregistrering

Den som sköter förvaltarregistreringen är skyldig att på begäran meddela finansinspek-

tionen värdeandelarnas verkliga ägares namn, om det är känt, och hur många värdeandelar ägaren har. Om värdeandelarnas verkliga ägares namn inte är känt, är den som sköter förvaltarregistreringen skyldig att meddela motsvarande uppgifter om ägarens ombud samt bifoga ombudets skriftliga försäkran om att värdeandelarnas verkliga ägare inte är en finländsk person. I fråga om värdeandelar som avses i 4 § 1 mom. skall dessa uppgifter på begäran också meddelas emittenten. Ett institut enligt 16 § som agerar på ägarens vägnar är dock inte skyldigt att lämna en skriftlig försäkran när det

är fråga om värdeandelar som avses i 4 § 2 mom.

Finansinspektionen kan meddela närmare bestämmelser om sättet för meddelande av uppgifter om värdeandelarnas verkliga ägare eller dennas ombud samt kontaktuppgifter för identifiering av dessa.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

Nr 993

L a g**om ändring av 5 a § lagen om värdeandelskonton**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 17 maj 1991 om värdeandelskonton (827/1991) 5 a § 3 mom., sådant
det lyder i lag 1074/1996, som följer:

5 a §

En registeransvarig, finska staten, Finlands Bank, en utländsk centralbank eller en värdepappersförmedlare som avses i 1 kap. 4 § värdepappersmarknadslagen kan vara innehavare av ett förvaltningskonto. Även ett sådant utländskt institut som avses i 16 § lagen om värdeandelssystemet eller någon annan sådan utländsk sammanslutning som står under tillräcklig offentlig tillsyn och vars ekonomiska verksamhetsbetingelser och förvaltning uppfyller kraven på en tillförlitlig skötsel av uppgifterna kan av värdepapperscentralen godkännas som kontoinnehava-

re. På ett förvaltningskonto som förvaltas av ett utländskt institut som avses i 16 § lagen om värdeandelssystemet får utan hinder av 1 mom. också noteras sådana värdeandelar som ägs av en finsk medborgare eller en finsk sammanslutning eller stiftelse och som avses i 4 § 2 mom. lagen om värdeandelssystemet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Jouko Skinnari*

Nr 994

L a g**om ändring av 10 kap. värdepappersmarknadslagen**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 10 kap. värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) en ny 1 a §
och före den en ny mellanrubrik som följer:

10 kap.

Särskilda stadganden*Införande av euron vid offentlig handel och
vid clearingverksamhet*

1 a §

Fondbörser, clearingorganisationer och arrangörer av sådan annan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § kan i enlighet med artikel 8.4 i rådets förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron besluta att i sin verksamhet införa euron vid en i beslutet angiven tidpunkt. I de regler som avses i denna lag kan bestämmas om införande av euron vid offentlig handel eller vid clearingverksamhet.

Vederbörande ministerium kan på framställning av Finlands Bank eller finansinspektionen kräva sådana ändringar och kompletteringar av de regler som ministeriet fastställt att införandet av euron vid offentlig handel och vid clearingverksamhet kan säkerställas på ett sätt som tillräckligt väl stärker förtroendet för värdepappersmarknaden eller tillgodoser bindande internationella förpliktelser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Jouko Skinnari*

Nr 995

Lag

om ändring av lagen om handel med standardiserade optioner och terminer

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 5 kap. lagen den 26 augusti 1988 om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988) en ny 8 a § som följer:

5 kap.

Särskilda stadganden

8 a §

Införande av euron i optionsföretags verksamhet

Ett optionsföretag kan i enlighet med artikel 8.4 i rådets förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron besluta att i sin verksamhet införa euron vid en i beslutet angiven tidpunkt. I optionsföretagets reglemente kan bestämmas om införande av euron i optionsföretagets verksamhet.

Vederbörande ministerium kan på framställning av Finlands Bank eller finansinspektionen kräva sådana ändringar och kompletteringar av bestämmelserna i ett optionsföretags reglemente att införandet av euron i optionsföretagets verksamhet kan säkerställas på ett sätt som tillräckligt väl stärker förtroendet för derivatmarknaden eller tillgodoser bindande internationella förpliktelser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

Nr 996

L a g**om vissa referensräntor**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Grundränta

Vederbörande ministerium fastställer grundräntan årligen i juni och december för följande halva kalenderår.

Grundräntan beräknas på grundval av den tolv månaders marknadsränta som publicerats under de tre kalendermånaderna före fastställandet av grundräntan och som ministeriet beslutar om med stöd av 2 §. Grundräntan är medeltalet av den nämnda marknadsräntan under de tre kalendermånaderna avrundat till närmaste fjärdedels procentenhet.

Grundräntan publiceras i Finlands författningssamling senast 14 dagar innan räntan träder i kraft, och den träder i kraft den första dagen i den kalendermånad som följer efter publiceringen.

2 §

Andra räntor som kan användas som referensränta

Vederbörande ministerium kan besluta vilka som referensräntor användbara räntor som vid den tidpunkt ministeriet bestämmer skall ersätta de som referensräntor använda räntor som Finlands Bank fram till denna

lags ikraftträdande har fastställt och publicerat. De referensräntor som ministeriet bestämmer bör så väl som möjligt motsvara de referensräntor som skall ersättas. Innan beslutet fattas skall Finlands Banks och finansinspektionens utlåtande om det inhämtas.

Det ministeriebeslut som avses i 1 mom. publiceras i Finlands författningssamling senast 14 dagar innan räntan träder i kraft, och beslutet träder i kraft den första dagen i den kalendermånad som följer efter publiceringen.

3 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Vederbörande ministerium får fatta det beslut som avses i 2 § innan lagen träder i kraft.

4 §

Tillämpning

Vad som annars har bestämts eller avtalats om Finlands Banks grundränta gäller efter

denna lags ikraftträdande grundräntan, om inte parterna har avtalat något annat.

Vad som annars har bestämts eller avtalats om de i 2 § avsedda räntor som Finlands Bank fastställer och publicerar och som används som referensräntor gäller efter denna lags ikraftträdande de som referensräntor

använda räntor som vederbörande ministerium bestämmer, om inte parterna har avtalat något annat.

Utan hinder av 1 § är grundräntan när denna lag träder i kraft lika stor som den grundränta som Finlands Bank senast bestämt före denna lags ikraftträdande.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

Nr 997

L a g

om ändring av räntelagen

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i räntelagen av den 20 augusti 1982 (633/1982) 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 284/1995, samt
ändras 3, 4 och 12 a §, dessa lagrum sådana de lyder, 3 § delvis ändrad i nämnda lag 284/1995 och 4 och 12 a § i sistnämnda lag, som följer:

3 §

Ränta på gäld

Gäldenären är inte skyldig att betala ränta för tiden före gäldens förfallodag.

Om det har avtalats att ränta skall betalas på en gäld utan att räntefoten dock har bestämts, skall gäldenären betala en årlig ränta enligt en räntefot som vid tidpunkten i fråga svarar mot det årsmedeltal för marknadsräntan under tre månader som vederbörande ministerium med stöd av lagen om vissa referensräntor (996/1998) fastställer (*referensränta som ministeriet fastställt*).

Ministeriet fastställer årligen i december för följande kalenderår med en noggrannhet av en procentenhet den räntefot som avses i 2 mom.

4 §

Dröjsmålsräntans belopp

Om det har avtalats att ränta skall betalas på en gäld, skall gäldenären vid dröjsmål med betalningen på det försenade beloppet

betala en årlig dröjsmålsränta som är fyra procentenheter högre än den avtalade räntan. Gäldenären är dock inte skyldig att i dröjsmålsränta betala mer än den av ministeriet fastställda referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga, förhöjd med tio procentenheter.

Om det har avtalats att ränta skall betalas på en gäld utan att räntefoten dock har bestämts, skall gäldenären vid dröjsmål med betalningen på det försenade beloppet betala en årlig dröjsmålsränta som är fyra procentenheter högre än den av ministeriet fastställda referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga.

Om det inte har avtalats att ränta skall betalas på en gäld, skall gäldenären vid dröjsmål med betalningen på det försenade beloppet betala en årlig dröjsmålsränta som är sju procentenheter högre än den av ministeriet fastställda referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga.

Om dröjsmålsräntan enligt 1 mom. är lägre än den ränta som skulle betalas på gälden för tiden före förfallodagen, skall dröjsmålsräntan betalas enligt samma grund som före förfallodagen.

RP 176/1998
 EkUB 27/1998
 RSv 200/1998

2 480301/131

12 a §

*Meddelande om fastställande
av referensräntan*

Ministeriet skall senast 14 dagar innan den referensränta som ministeriet fastställt träder i kraft publicera ett meddelande om den i Finlands författningssamling. I meddelandet

Helsingfors den 18 december 1998

skall också nämnas storleken av den dröjsmålsränta som avses i 4 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Vad som annars bestäms om den referensränta som Finlands Bank fastställt gäller efter denna lags ikraftträdande den referensränta som ministeriet fastställt.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

Nr 998

Finansministeriets beslut
om vissa räntor som används som referensräntor

Utfärdat i Helsingfors den 18 december 1998

Finansministeriet har med stöd av 2 § 1 mom. lagen den 18 december 1998 om vissa referensräntor (996/1998) beslutat:

1 §
Euriborräntorna (*Euro Interbank Offered Rate*), vilka baserar sig på 365 räntedagar, ersätter de som referensräntor använda heliborräntor med motsvarande löptider som Finlands Bank har fastställt och publicerat.

Vad som annars har bestämts eller avtalats om de heliborräntor som Finlands Bank fast-

ställer och publicerar gäller de i 1 mom. avsedda euriborräntorna, om inte parterna har kommit överens om något annat.

2 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Minister *Jouko Skinnari*Lagstiftningsråd *Martti Anttinen*

Nr 999

Förordning

om upphävande av vissa bestämmelser i bullerbekämpningsförordningen

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av miljöministern föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs i buller-
bekämpningsförordningen av den 12 februari
1988 (169/1988) 3 kap. jämte ändringar.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 janu-
ari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Sinikka Mönkäre

Nr 1000

Undervisningsministeriets beslut om avgifter för prestationer vid biblioteket för synskadade

Utfärdat i Helsingfors den 9 december 1998

Undervisningsministeriet har med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994, beslutat:

1 §

Avgiftsfria offentligrättsliga prestationer

Sådan avgiftsfri utlåningsservice som avses i 4 § 1 mom. lagen om biblioteket för synskadade (638/1996) är

1) lån ur bibliotekets egna samlingar till privatpersoner, bibliotek och andra inrättningar,

2) lån till och från utlandet,

3) utlåning av Clarke & Smith-bandspelare,

4) distribution av bibliotekets basförteckningar till användarna, samt

5) informations- och rådgivningsservice samt informationssökning i de databaser som finns tillgängliga i biblioteket.

Avgift uppbärs inte för att sända ut lån till användarna.

2 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

Om inte annat följer av 1 §, läromedels-tjänster är sådana prestationer som biblioteket prissätter enligt 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

För läroböcker som säljs och hör till den grundläggande utbildningen uppbärs en avgift som skall motsvara självkostnadsvärdet på boken, dock minst värdet på motsvarande bok i svartskrift.

För läroböcker som säljs och hör till gymnasieundervisningen uppbärs en avgift som skall motsvara värdet på motsvarande bok i svartskrift.

För andra läro- och tentamensböcker vid läroanstalter och högskolor än sådana som avses i 2 eller 3 mom. uppbärs av den som ger utbildningen en avgift som skall motsvara självkostnadsvärdet på boken, dock minst värdet på motsvarande bok i svartskrift, om en studerande i specialundervisningen får läroböckerna avgiftsfritt.

För överföring till punktskrift och utskrift av studentexamensprov, inträdesprov och andra provtexter uppbärs en avgift som skall motsvara de verkliga kostnaderna.

För överföring till punktskrift samt för utskrift och bandning av andra läromedel, såsom duplicerat material som delas ut under lektionerna, uppbärs av den som ger utbildningen en av biblioteket fastställd avgift som minst skall motsvara de kostnader som förorsakas av kopieringen av materialet, men dock högst de verkliga kostnaderna.

3 §

Prestationer som prissätts på företags-ekonomiska grunder

De övriga prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och som prissätts på företagsekonomiska grunder är

1) försäljning av talböcker, punktskriftsböcker, elektroniska böcker och annat specialmaterial, varvid tillverkningskostnaderna för originalexemplaret inte ingår i priset på den bok som säljs, om boken är producerad för bibliotekets lånesamling eller som läromedel enligt 2 §, utan för den uppbärs en avgift som skall motsvara självkostnadsvärdet på boken, eller dock minst värdet på motsvarande bok i svartskrift,

2) publikationer och andra trycksaker avsedda för försäljning,

3) försäljning av bandnings- och punktskriftstjänster,

- 4) utbildnings- och konsultservice,
5) uthyrning av lokaler och utrustning,
samt
6) andra beställda prestationer.

4 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till den 31 december 1999.

Helsingfors den 9 december 1998

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Regeringsråd *Erkki Norbäck*

Nr 1001

**Handels- och industriministeriets beslut
om elmarknadscentralens avgiftsbelagda prestationer**

Utfärdat i Helsingfors den 14 december 1998

Handels- och industriministeriet har med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994, beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

I detta beslut bestäms om elmarknadscentralens avgiftsbelagda prestationer, om grunderna för avgifterna för dem och om avgifter som uppbärs för offentlighetsrättsliga prestationer.

2 §

Offentlighetsrättsliga prestationer med fasta avgifter

De offentlighetsrättsliga prestationer som avses i 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten och för vilka elmarknadscentralen uppbär de fasta avgifter som fastställs i 4—5 §§ detta beslut, är

- 1) beslut i ett ärende som gäller elnätstillstånd,
- 2) beslut i ett ärende som gäller tillstånd att bygga elledning, och
- 3) beslut i ett ärende som gäller överföring av elnätet,
- 4) beslut i ett ärende som gäller särredovisning av elaffärsverksamheter och
- 5) övervakning av elnätinnehavaren.

3 §

Avgiftsbelagda företagsekonomiska prestationer

Andra prestationer som avses i 7 § lagen

om grunderna för avgifter till staten och vilka elmarknadscentralen prissätter på företagsekonomiska grunder är följande tjänster och prestationer som utförs på beställning eller enligt annat uppdrag:

- 1) utredningar, undersökningar och publikationer,
- 2) användning av elmarknadscentralens personal i externa utbildnings- och planeringsuppdrag och andra sakkunniguppdrag, med undantag av sådana uppdrag som direkt stöder elmarknadscentralens övervakningsuppdrag eller avgiftsfria verksamhet,
- 3) användning av lokaler och apparatur samt ämbetsverks- och byråtjänster för utomstående,
- 4) överlåtelse av metoder, datasystem, program och motsvarande prestationer samt av bruksrättigheten till informationsmaterial i datasystem och teknisk överlåtelse av informationsmaterial till utomstående på beställning och
- 5) kopior och andra avskrifter.

4 §

Ansökningsavgifter

För beslut som elmarknadscentralen har gett på ansökan uppbärs av sökanden avgifter enligt följande:

- 1) ärenden som gäller elnätstillstånd:
 - beslut på ansökan om tillstånd 9 000 mark,
 - beslut i ett ärende som gäller befriande från tillståndsplikt 4 500 mark,

Nr 1001

2) ärenden som gäller tillstånd att bygga elledningar:

— beslut på ansökan om tillstånd att bygga en elledning för nominell spänning om minst 110 kilovolt 13 000 mark,

3) ärenden som gäller överföring av elnätet:

— beslut på ansökan om överföring av elnätet 14 000 mark,

4) ärenden som gäller särredovisning av elaffärsverksamheter:

— beslut på ansökan om undantag från sättet att särredovisa elaffärsverksamheter 4 500 mark.

5 §

*Avgifter för övervakning
av elnätsinnehavare*

För elmarknadscentralens övervakning av elnätsinnehavare uppbärs av nätinnehavarna en årlig övervakningsavgift. Övervakningsavgiften består av en fast grunddel och en tilläggsdel som fastställs enligt omfattningen av nätinnehavarens verksamhet.

Helsingfors den 14 december 1998

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Som grunddel för övervakningsavgiften uppbärs:

— 150 000 mark av en stamnätsinnehavare som har ålagts systemansvar och

— 20 000 mark av en annan nätinnehavare.

Som tilläggsdel till övervakningsavgiften uppbärs enligt situationen den första dagen av året:

— 50 penni för varje elanvändare som var ansluten till nätinnehavarens distributionsnät och

— 8 mark för varje elledningskilometer med en nominell spänning på minst 110 kilovolt som är i nätinnehavarens besittning.

Med elanvändare avses i 3 mom. en elköpare som använder el som har överförts av distributionsnätsinnehavaren och som har uppmätts vid ett visst eldriftsställe.

6 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999 och det gäller till utgången av år 1999.

Överinspektör Markku Kuusio